

KOMMISJONSREKOMMANDASJON

2014/EØS/32/28

av 4. februar 2008

om et samordnet overvåkingsprogram for Fellesskapet for 2008 for å sikre overholdelse av grenseverdier for rester av plantevernmidler på og i korn og visse andre produkter av vegetabilsk opprinnelse og om nasjonale overvåkingsprogrammer for 2009*[meddelt under nummer K(2008) 369]*

(2008/103/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 211,

under henvisning til rådsdirektiv 86/362/EØF av 24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i korn⁽¹⁾, særlig artikkel 7 nr. 2 bokstav b),

under henvisning til rådsdirektiv 90/642/EØF av 27. november 1990 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker⁽²⁾, særlig artikkel 4 nr. 2 bokstav b), og

ut fra følgende betraktninger:

1) I henhold til direktiv 86/362/EØF og 90/642/EØF bør Kommisjonen gradvis arbeide mot et system som gjør det mulig å beregne eksponering for plantevernmidler gjennom kosten. For å muliggjøre realistiske beregninger bør overvåkingsdata om rester av plantevernmidler være tilgjengelige for en rekke næringsmidler som utgjør viktige bestanddeler i kostholdet i Den europeiske Union. Det er allmenn enighet om at viktige bestanddeler i kostholdet i Den europeiske Union utgjøres av 20-30 næringsmidler.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 36 av 9.2.2008, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 27/2009 av 17. mars 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 28, 28.5.2009, s. 16.

⁽¹⁾ EFT L 221 av 7.8.1986, s. 37. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/73/EF (EUT L 329 av 14.12.2007, s. 40).

⁽²⁾ EFT L 350 av 14.12.1990, s. 71. Direktivet sist endret ved direktiv 2007/73/EF.

Med de ressurser som er til rådighet på nasjonalt plan for overvåking av rester av plantevernmidler, kan medlemsstatene analysere prøver av bare åtte produkter hvert år innenfor rammene av et samordnet overvåkingsprogram. Bruk av plantevernmidler viser endringer i sykluser på tre år. Hvert plantevernmiddel bør derfor generelt overvåkes i 20-30 næringsmidler i en rekke treårige sykluser.

2) Rester av plantevernmidler som omfattes av denne rekommendasjon, bør overvåkes i 2008, da disse opplysningene vil kunne benyttes til å anslå den faktiske eksponeringen gjennom kosten. Ettersom overvåkingen skal omfatte treårige sykluser og for at medlemsstatene skal kunne framlegge sine overvåkingsprogrammer for 2009, bør denne rekommendasjon også angi opplysninger om overvåking som skal foretas i 2009 og 2010.

3) På grunnlag av en binomial sannsynlighetsfordeling kan det beregnes at undersøkelse av 642 prøver gir mer enn 99 % sannsynlighet for å oppdage en prøve som inneholder rester av plantevernmidler over påvisningsgrensen, forutsatt at minst 1 % av produktene av vegetabilsk opprinnelse inneholder restmengder over denne grensen. Innsamlingen av prøvene bør fordeles mellom medlemsstatene på grunnlag av befolkningsstørrelse og antall forbrukere, og det skal tas minst tolv prøver per produkt hvert år.

4) Retningslinjer for kvalitetskontroll av analyser av rester av plantevernmidler offentliggjøres på Kommisjonens nettsted⁽³⁾. Det er enighet om at disse retningslinjene så langt som mulig bør følges av analyselaboratoriene i medlemsstatene, og at de fortløpende bør revideres i lys av den erfaring som høstes i overvåkingsprogrammene.

⁽³⁾ Dokument SANCO/3131/2007 av 31. oktober 2007 (http://europa.eu.int/comm/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf).

- 5) I kommisjonsdirektiv 2002/63/EF av 11. juli 2002 om fastsettelse av fellesskapsmetoder for prøvetaking ved offentlig kontroll av rester av plantevernmidler i og på produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse og om oppheving av direktiv 79/700/EØF⁽¹⁾ inngår prøvetakingsmetodene og framgangsmåtene som anbefales av Codex Alimentarius-kommisjonen.
- 6) Med hensyn til de analyser av animalske produkter som forventes gjennomført fra og med 2009, må de offisielle laboratoriene i god tid i forveien informeres om hvilke plantevernmidler og produkter av animalsk opprinnelse som er målet for prøvene, slik at de kan tilpasse seg denne rekommendasjon; disse kombinasjonene er angitt i vedlegg I med bokstaven d).
- 7) I henhold til direktiv 86/362/EØF og 90/642/EØF skal medlemsstatene angi de kriteriene som ble brukt da de utarbeidet sine nasjonale overvåkingsprogrammer. Informasjonen bør omfatte kriteriene som er brukt til å fastsette antallet prøver som skal tas, hvor mange analyser som skal utføres, hvilke rapporteringsnivåer som skal brukes, og i henhold til hvilke kriterier disse er fastsatt, samt opplysninger om akkreditering i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽²⁾. Når det gjelder akkreditering av laboratorier bør det tas hensyn til unntaket fastsatt i artikkel 18 i kommisjonsforordning (EF) nr. 2076/2005 av 5. desember 2005 om fastsettelse av overgangsordninger for gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004, (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004 og om endring av forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004⁽³⁾. Antallet og arten av overtredelser samt tiltakene som er truffet, bør også angis.
- 8) Grenseverdier for restmengder i barnemat er fastsatt i samsvar med artikkel 6 i kommisjonsdirektiv 91/321/EØF av 14. mai 1991 om morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger til spedbarn og småbarn⁽⁴⁾ og artikkel 7 i kommisjonsdirektiv 2006/125/EF av 5. desember 2006 om bearbejdede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn⁽⁵⁾.
- 9) Opplysninger om resultatene av overvåkingsprogrammene egner seg svært godt til elektronisk behandling, lagring og overføring. Det er utarbeidet formater for at

medlemsstatene skal kunne sende opplysninger via e-post. Medlemsstatene bør derfor kunne sende sine rapporter til Kommisjonen i standardformatet. Det vil være mest effektivt at Kommisjonen utarbeider retningslinjer for den videre utvikling av et slikt standardformat.

- 10) Tiltakene fastsatt i denne rekommendasjon er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

UTFORMET DENNE REKOMMANDASJON:

1. Medlemsstatene oppfordres til i løpet av 2008 å ta prøver og analyser av de kombinasjoner av produkter og plantevernmidler som angis i vedlegg I, med unntak av animalske produkter (d), som det skal tas prøver av og analyseres for fra og med 2009. Det antall prøver av hvert enkelt produkt de har fått tildelt i vedlegg II og som eventuelt gjenspeiler medlemsstatens, Fellesskapets og tredjestaters andeler på medlemsstatens marked.

Partiet det skal tas prøver av, skal velges tilfeldig, i samsvar med en overvåkingsmetode.

Prøvetakingsmetoden, herunder antallet enheter, skal være i samsvar med direktiv 2002/63/EF.

2. Prøvene som tas og analyseres av hver medlemsstat i samsvar med vedlegg I og II, skal omfatte minst

a) ti prøver av barnemat som hovedsaklig er basert på grønnsaker, frukt eller korn,

b) én prøve, dersom det er mulig, av økologiske landbruksprodukter som gjenspeiler de økologiske produktenes andel av markedet i den enkelte medlemsstat.

3. Medlemsstatene oppfordres til innen 31. august 2009 å rapportere om resultatene av analysen av prøvene for de kombinasjoner av produkter og plantevernmidler som er angitt i vedlegg I, med angivelse av følgende:

a) analysemetodene som ble brukt og rapporteringsnivået som ble oppnådd, i samsvar med framgangsmåtene for kvalitetskontroll angitt i retningslinjene for kvalitetskontroll av analyser av rester av plantevernmidler,

b) antallet og arten av overtredelser og hvilke tiltak som ble truffet.

⁽¹⁾ EFT L 187 av 16.7.2002, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1, rettet ved EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1. Forordningen sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 338 av 22.12.2005, s. 83. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1246/2007 (EUT L 281 av 25.10.2007, s. 21).

⁽⁴⁾ EFT L 175 av 4.7.1991, s. 35. Direktivet sist endret ved direktiv 2006/82/EF (EUT L 362 av 20.12.2006, s. 94).

⁽⁵⁾ EUT L 339 av 6.12.2006, s. 16.

4. Rapporten bør legges fram i et format, herunder elektronisk format, som samsvarer med retningslinjene fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen med hensyn til gjennomføring av Kommissjonens rekommandasjoner om samordnede overvåkingsprogrammer for Fellesskapet.

Resultatene av prøvene av barnemat og av økologiske landbruksprodukter bør rapporteres atskilt.

5. Medlemsstatene oppfordres til innen 31. august 2008 å sende Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene, i henhold til artikkel 7 nr. 3 i direktiv 86/362/EØF og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 90/642/EØF, opplysningene om overvåkingen i 2007 for å sikre, i det minste ved stikkprøver, overholdelse av grenseverdier for rester av plantevernmidler, herunder opplysninger om

a) resultatene av nasjonale programmer som gjelder rester av plantevernmidler,

b) opplysninger om kvalitetskontrollen ved laboratorier, og særlig opplysninger om hvilke deler av retningslinjene for kvalitetskontroll av analyser av rester av plantevernmidler de ikke har kunnet bruke eller har hatt vanskeligheter med å bruke,

c) opplysninger om akkreditering i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 i forordning (EF)

nr. 882/2004, herunder akkrediteringens virkeområde, akkrediteringsorganet og kopi av akkrediteringsbeviset, for laboratoriene som utfører analysene,

d) opplysninger om de egnethetstester og ringtester som laboratoriet har deltatt i.

6. Medlemsstatene oppfordres til innen 30. september 2008 å sende Kommissjonen det planlagte nasjonale programmet for overvåking av de grenseverdier for rester av plantevernmidler som er fastsatt i direktiv 90/642/EØF og 86/362/EØF for år 2009, herunder opplysninger om

a) kriteriene som er brukt for å fastsette antall prøver som skal tas, og de analyser som skal gjennomføres,

b) rapporteringsnivåer som skal brukes, og i henhold til hvilke kriterier disse er fastsatt,

c) opplysninger om akkreditering av laboratoriene som skal foreta analysene, i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004.

Utferdiget i Brussel, 4. februar 2008.

For Kommissjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG I

KOMBINASJONER AV PLANTEVERN MIDLER/PRODUKTER SOM SKAL OVERVÅKES

	2008	2009(*)	2010(*)
Acefat	(a)	(b)	(c)
Acetamiprid	(a)	(b)	(c)
Aldikarb	(a)	(b)	(c)
Amitraz		(b)	(c)
Azinfos-metyl	(a)	(b)	(c)
Azoksystrobin	(a)	(b)	(c)
Benomyl + karbendazim (uttrykt som karbendazim)	(a)	(b)	(c)
Bifentrin	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Bromid, totalt		(b)	(c)
Brompropylat	(a)	(b)	(c)
Bupirimat	(a)	(b)	(c)
Buprofezin	(a)	(b)	(c)
Kaptan	(a)	(b)	(c)
Folpet	(a)	(b)	(c)
Karbaryl	(a)	(b)	(c)
Klofentezin	(a)	(b)	(c)
Klormekvat(**)	(a)	(b)	(c)
Klortalonil	(a)	(b)	(c)
Klorprofam	(a)	(b)	(c)
Klorpyrifos	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Klorpyrifosmetyl	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Cypermethrin	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Cyprodinil	(a)	(b)	(c)
Deltamethrin	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Diazinon	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Diklofluamid	(a)	(b)	(c)
Diklorvos	(a)	(b)	(c)
Dikofol	(a)	(b)	(c)
Dimetoat + ometoat (summen uttrykt som dimetoat)	(a)	(b)	(c)
Dinokap		(b)	(c)
Difenylamin	(a)	(b)	(c)
Endosulfan	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Fenarimol	(a)	(b)	(c)
Fenheksamid	(a)	(b)	(c)
Fenitroton	(a)	(b)	(c)
Fludioksonil	(a)	(b)	(c)
Flusilazol	(a)	(b)	(c)

	2008	2009(*)	2010(*)
Glyfosat(***)			(c)
Heksakonazol	(a)	(b)	(c)
Heksytiasoks	(a)	(b)	(c)
Imazalil	(a)	(b)	(c)
Imidakloprid	(a)	(b)	(c)
Indoksakarb	(a)	(b)	(c)
Iprodion	(a)	(b)	(c)
Iprovalikarb	(a)	(b)	(c)
Kresoksimetyl	(a)	(b)	(c)
Lambdacyhalotrin	(a)	(b)	(c)
Malation	(a)	(b)	(c)
Manebgruppen	(a)	(b)	(c)
Mepanipirim	(a)	(b)	(c)
Mepikvat(**)	(a)	(b)	(c)
Metalaksyl	(a)	(b)	(c)
Metamidofos	(a)	(b)	(c)
Metidation	(a)	(b)	(c)
Metiokarb	(a)	(b)	(c)
Metomyl/tiodikarb (summen uttrykt som metomyl)	(a)	(b)	(c)
Myklobutanil	(a)	(b)	(c)
Oksydemetonmetyl	(a)	(b)	(c)
Paration	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Penkonazol	(a)	(b)	(c)
Fosalon	(a)	(b)	(c)
Pirimikarb	(a)	(b)	(c)
Pirimifos-metyl	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Prokloraz	(a)	(b)	(c)
Procymidon	(a)	(b)	(c)
Profenofos	(a)	(b) (d)	(b) (d)
Propargitt	(a)	(b)	(c)
Pyretriner	(a)		
Pyrimetanil	(a)	(b)	(c)
Pyriproksyfen	(a)	(b)	(c)
Oxamyl	(a)	(b)	(c)
Kinoksyfen	(a)	(b)	(c)
Spiroksamin	(a)	(b)	(c)
Tebukonazol	(a)	(b)	(c)
Tiofanatmetyl	(a)	(b)	(c)
Tebufenozid	(a)	(b)	(c)
Trifloksystrobin	(a)	(b)	(c)

	2008	2009(*)	2010(*)
Tiabendazol	(a)	(b)	(c)
Tolkloflos-metyl	(a)	(b)	(c)
Tolyfluanid	(a)	(b)	(c)
Triadimefon + triadimenol (uttrykt som summen av triadimefon og triadimenol)	(a)	(b)	(c)
Vinklozolin	(a)	(b)	(c)
Boskalid		(b)	(c)
Karbofuran		(b)	(c)
Klorfenvinfos		(b) (d)	(b) (d)
Cyflutrin (herunder beta-cyflutrin)		(b)	(c)
Difenokonazol		(b)	(c)
Dimetomorf		(b)	(c)
Etion		(b)	(c)
Fenoksykarb		(b)	(c)
Fipronil		(b)	(c)
Flufenoxuron		(b)	(c)
Formetanat		(b)	(c)
Linuron		(b)	(c)
Monokrotofos		(b)	(c)
Parationmetyl		(b)	(c)
Fosmet		(b)	(c)
Pyridaben		(b)	(c)
Tebufenpyrad		(b)	(c)
Teflubenzuron		(b)	(c)
Tetradifon		(b)	(c)
Tiaklopid		(b)	(c)
Triazofos		(b)	(c)
Propamokarb		(b)	(c)
Haloksyfop			(c)
Fluazifop			(c)
2,4-Diklorfenoksyeddiksyre			(c)
Abamektin (summen)		(b)	(c)
Akrinatin			(c)
Bitertanol			(c)
Klorfenapyr			(c)
Klotianidin			(c)
Dikloran			(c)
Epoksikonazol			(c)
Fenazakin			(c)
Fenpropimorf			(c)
Fention (summen)			(c)

	2008	2009(*)	2010(*)
Fenvalerat/esfenvalerat (summen)			(c)
Lufenuron			(c)
Metoksyfenozyd			(c)
Oksadiksyd			(c)
Pendimetalin			(c)
Fentoat			(c)
Propikonazol			(c)
Propyzamid			(c)
Spinosad (summen)			(c)
Tetrakonazol			(c)
Tiametoksam			(c)
Trifluralin			(c)
Aldrin		(d)	(d)
Azinfos-etyl		(d)	(d)
Cis-klordan		(d)	(d)
Trans-klordan		(d)	(d)
Oksyklordan		(d)	(d)
Klorfenvinfos (summen av isomerer)		(d)	(d)
Klorbenzilat		(d)	(d)
Cyflutrin (summen av isomerer)		(d)	(d)
p,p'-DDD		(d)	(d)
p,p'-DDE		(d)	(d)
o,p'-DDT		(d)	(d)
p,p'-DDT		(d)	(d)
Deltametrin		(d)	(d)
Diazinon		(d)	(d)
Dieldrin		(d)	(d)
Alfa-endosulfan		(d)	(d)
Beta-endosulfan		(d)	(d)
Endosulfansulfat		(d)	(d)
Endrin		(d)	(d)
Fention		(d)	(d)
Fenvalerat/esfenvalerat (summen av RS/ SR- og RR/SS-isomerer)		(d)	(d)
Formotion		(d)	(d)
HCB		(d)	(d)
alfa-HCH		(d)	(d)
beta-HCH		(d)	(d)
gamma-HCH (lindan)		(d)	(d)
Heptaklor		(d)	(d)
(Cis) heptakloreposid		(d)	(d)

	2008	2009(*)	2010(*)
(Trans)-heptaklorepoksid		(d)	(d)
Metakrifos		(d)	(d)
Metidation		(d)	(d)
4,4'-metoksyklor		(d)	(d)
Nitrofen		(d)	(d)
Paration		(d)	(d)
Parationmetyl		(d)	(d)
Parlar nr. 26 (kamfeklor)		(d)	(d)
Parlar nr. 50 (kamfeklor)		(d)	(d)
Parlar nr. 62 (kamfeklor)		(d)	(d)
Permetrin (summen av isomerer)		(d)	(d)
Pirimifos-metyl		(d)	(d)
Profenofos		(d)	(d)
Pyrazofos		(d)	(d)
Kintozen		(d)	(d)
Resmetrin (summen av isomerer)		(d)	(d)
Teknazen		(d)	(d)
Triazofos		(d)	(d)

(a) Bønner (friske/fryste, uten belg), gulrøtter, agurker, appelsiner eller mandariner, pærer, poteter, ris, spinat (frisk/fryst).

(b) Eggfrukter, bananer, blomkål, druer, appelsinjuice⁽¹⁾, erter (friske/fryste, uten belg), paprika, hvete.

(c) Epler, hodekål, purre, salat, tomater, ferskener (herunder nektariner og andre hybrider), rug eller havre, jordbær.

(d) Smør, skinke (røkt eller lufttørket), egg (flytende eller tørket).

(*) Veiledende for 2009 og 2010, avhengig av hvilke programmer som vil bli anbefalt for disse årene.

(**) Korn (unntatt ris), gulrøtter, frukt bærende grønnsaker og pærer bør analyseres for klormekvat og mepikvat.

(***) Bare korn.

⁽¹⁾ For appelsinjuice bør medlemsstatene angi kilden (konsentrat eller frisk frukt).

VEDLEGG II

Antall prøver som skal tas og analyseres av hver medlemsstat.

Landkode	Prøver	Landkode	Prøver
AT	12(*) 15(**)	IE	12(*) 15(**)
BE	12(*) 15(**)	LU	12(*) 15(**)
BG	12(*) 15(**)	LT	12(*) 15(**)
CY	12(*) 15(**)	LV	12(*) 15(**)
CZ	12(*) 15(**)	MT	12(*) 15(**)
DE	93	NL	17
DK	12(*) 15(**)	PT	12(*) 15(**)
ES	45	PL	45
EE	12(*) 15(**)	RO	17
EL	12(*) 15(**)	SE	12(*) 15(**)
FR	66	SI	12(*) 15(**)
FI	12(**) 15(*)	SK	12(*) 15(**)
HU	12(*) 15(**)	UK	66
IT	65		
Samlet antall prøver (minst): 642			
(*) Minste antall prøver for hver metode for påvisning av én restmengde.			
(**) Minste antall prøver for hver metode for påvisning av flere restmengder.			